

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
, 14 Μαρτίου 2013

Απόφαση στην ΤΥΠΟΥ αριθ. 29/13

Λουξεμβούργο υπόθεση C-32/11
Allianz Hungária Biztosító Zrt κ.λπ. κατά Gazdasági Versenyhivatal

Οι συμφωνίες επί των τιμών επισκευής των ασφαλισμένων αυτοκινήτων, οι οποίες συνήφθησαν μεταξύ των ασφαλιστικών εταιριών και των συνεργείων επισκευής αυτοκινήτων έχουν αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό και, επομένως, απαγορεύονται αν, ως εκ της φύσεώς τους, είναι επιζήμιες για την ορθή λειτουργία του ανταγωνισμού

Ο επιζήμιος χαρακτήρας τους πρέπει να εκτιμηθεί αναφορικά με τις δύο σχετικές αγορές, ήτοι αυτή της ασφάλισης αυτοκινήτων και αυτή της επισκευής αυτοκινήτων

Οι ουγγρικές ασφαλιστικές εταιρίες, και ειδικότερα η Allianz και η Generali, συνάπτουν συμφωνία άπαξ του έτους με τους εμπορικούς αντιπροσώπους αυτοκινήτων ή με την εθνική ένωση στην οποία αυτοί υπάγονται, σχετικά με τους όρους και τις τιμές που εφαρμόζονται για τις υπηρεσίες επισκευής που ο ασφαλιστής καλείται να καταβάλει σε περίπτωση ατυχήματος ασφαλισμένων οχημάτων. Υπό την έννοια αυτή, κατά την επέλευση ατυχήματος, τα συνεργεία των εμπορικών αντιπροσώπων μπορούν να προβαίνουν απευθείας στην επισκευή σύμφωνα με τους εν λόγω όρους και τις εν λόγω τιμές.

Στο πλαίσιο αυτό, οι εμπορικοί αντιπρόσωποι συνδέονται διττώς με τις ασφαλιστικές εταιρίες. Αφενός, επιδιορθώνουν, σε περίπτωση ζημιών λόγω ατυχήματος, τα ασφαλισμένα για λογαριασμό των ασφαλιστικών εταιριών αυτοκίνητα και, αφετέρου, παρεμβαίνουν ως διαμεσολαβητές των τελευταίων, προσφέροντας ασφάλειες αυτοκινήτων στους πελάτες τους με την ευκαιρία της πωλήσεως ή της επισκευής οχημάτων. Οι συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ των ασφαλιστών και των εμπορικών αντιπροσώπων προβλέπουν ότι οι τελευταίοι θα λαμβάνουν για την επισκευή οχημάτων που υπέστησαν ζημιές λόγω ατυχήματος αυξημένη τιμή αναλόγως του αριθμού και του ποσοστού των πωληθέντων ασφαλιστηρίων του οικείου ασφαλιστή.

Εκτιμώντας ότι οι επίδικες συμφωνίες είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά των ασφαλιστηρίων αυτοκινήτου και σ' αυτήν των υπηρεσιών επισκευής αυτοκινήτων, η αρμόδια για τον ανταγωνισμό Ουγγρική Αρχή απαγόρευσε την εξακολούθηση της αντίθετης προς τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς και επέβαλε πρόστιμα ¹ στις οικείες εταιρίες.

Το Legfelsőbb Bíróság (Ανώτατο Δικαστήριο, Ουγγαρία), επιληφθέν της υποθέσεως κατ' αναίρεση, ερωτά το Δικαστήριο αν οι επίδικες συμφωνίες έχουν ως αντικείμενο την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού.

Με την απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι οι συμφωνίες που έχουν αυτό το αντικείμενο, δηλαδή αυτές που ως εκ της φύσεώς τους είναι επιζήμιες για την ορθή λειτουργία του ανταγωνισμού, απαγορεύονται, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα αποτελέσματά τους επί του ανταγωνισμού.

¹ Η Ουγγρική Υπηρεσία Ανταγωνισμού επέβαλε πρόστιμα ύψους 5 319 000 000 HUF (περίπου 18 215 753 ευρώ) στην Allianz Hungária, 1 046 000 000 HUF (περίπου 3 582 191 ευρώ) στην Generali-Providencia, 360 000 000 HUF (περίπου 1 232 876 ευρώ) στην εθνική ένωση επίσημων αντιπροσώπων αυτοκινήτων συγκεκριμένης μάρκας (GÉMOSZ), 13 600 000 HUF (περίπου 46 575 ευρώ) στην Magyar Peugeot Márkakereskedő Biztosítási Alkusz kft και 45 000 000 HUF (περίπου 154 109 ευρώ) στην Paragon-Alkusz Zrt, κατά νόμον διάδοχο της Magyar Opelkereskedő Bróker kft.

Κατόπιν, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι εξετασθείσες συμφωνίες συνδέουν δύο δραστηριότητες κατ' αρχήν ανεξάρτητες, ήτοι την υπηρεσία επισκευής των οχημάτων και τη μεσιτεία ασφαλίσεων αυτοκινήτων. Συναφώς, το Δικαστήριο τονίζει ότι, μολονότι η καθιέρωση ενός τέτοιου θεσμού δεν σημαίνει αυτομάτως ότι οι οικείες συμφωνίες έχουν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού, εντούτοις μπορεί να αποτελέει σημαντικό στοιχείο προκειμένου να εκτιμηθεί αν η εν λόγω συμφωνία, ως εκ της φύσεώς της, παραβλάπτει την ορθή λειτουργία του ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, μολονότι στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για κάθετες συμφωνίες –δηλαδή για συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ μη ανταγωνιστριών επιχειρήσεων– το αντικείμενό τους μπορεί, εντούτοις, να συνίσταται στον περιορισμό του ανταγωνισμού.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει επίσης ότι, εν προκειμένω, το αντικείμενο των επίδικων συμφωνιών πρέπει να εκτιμηθεί έναντι των δύο θιγόμενων αγορών. Υπό την έννοια αυτή, στο ουγγρικό δικαστήριο απόκειται να εξετάσει, αφενός, αν, λαμβανομένων υπόψη του οικονομικού και του νομικού πλαισίου εντός των οποίων εντάσσονται, οι αμφισβητούμενες κάθετες συμφωνίες είναι αρκούντως επιζήμιες για τον ανταγωνισμό στην αγορά ασφαλίσεως αυτοκινήτων καθιστώντας δυνατή τη διαπίστωση ότι το αντικείμενό τους είναι ο περιορισμός του ανταγωνισμού. Αυτό θα μπορούσε να συμβεί, μεταξύ άλλων, αν ο ρόλος που ανατίθεται από το εθνικό δίκαιο στους εμπορικούς αντιπροσώπους που ενεργούν ως παραγωγοί ή ως μεσίτες ασφαλίσεων καθιστά αναγκαία την ανεξαρτησία των τελευταίων σε σχέση με τις ασφαλιστικές εταιρίες. Ομοίως, το αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο των συμφωνιών επίσης θα διαπιστωνόταν αν, λόγω της συνάψεώς τους, ο ανταγωνισμός στην αγορά ασφαλίσεως αυτοκινήτων είναι πιθανόν να εξασθενήσει ή να εξασθενήσει σοβαρά.

Αφετέρου, για να εκτιμηθεί το αντικείμενο των επίδικων συμφωνιών σε σχέση με την αγορά των υπηρεσιών επισκευής των αυτοκινήτων, το ουγγρικό δικαστήριο θα πρέπει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι οι συμφωνίες αυτές εμφανίζονται ως συναφθείσες βάσει των «συνιστώμενων τιμών» που καθορίζονται στις αποφάσεις που έλαβε η εθνική ένωση στην οποία υπάγονται οι εμπορικοί αντιπρόσωποι αυτοκινήτων. Αν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι οι εν λόγω αποφάσεις είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού εξισώνοντας τις ωριαίες αμοιβές για την επισκευή οχημάτων και ότι, με τις επίδικες κάθετες συμφωνίες, οι ασφαλιστικές εταιρίες εθελουσίως ενέκριναν τις αποφάσεις αυτές, πράγμα το οποίο μπορεί να συναχθεί κατά τεκμήριο αν αυτές συνήψαν συμφωνία απευθείας με την εν λόγω ένωση, η έλλειψη νομιμότητας των αποφάσεων των εθνικών ενώσεων θα καθιστούσε επίσης παράνομες τις συμφωνίες.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582